

Adela Banášová je známa slovenská televízna a rozhlasová moderátorka. Na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského vyštudovala kulturológiu, no od svojich 16 rokov sa pohybuje v mediálnom prostredí. Začínala v televíznom programe Teleráno, kde bolo jej úlohou tvoriť divácke ankety. Známa sa stala vďaka moderovaniu rannej relácie vo Funrádiu, neskôr televíznych divákov sprevádzala počas viacerých úspešných televíznych súťaží, podujatí a projektov. Svoj všestranný talent využila aj ako autorka kníh. V roku 2006 vydala spoločne s kolegom z Funrádia Matejom „Sajfom“ Cifrom knihu Veci, o ktorých vieme pomerne málo. Nedávno jej na konto pribudla ďalšia publikácia – tentokrát pre deti. Pod názvom Zabudnuté slovenské rozprávky vydala Adela knihu svojich originálnych rozprávok, ktoré aj sama ilustrovala.

Po tom, čo v marci minulého roku prišla do Piešťan porozprávať o svojej novej knižke pre deti, do priestorov knižnice zavítala opäť vo štvrtok 5. novembra 2015. Ako moderátorka sprevádzala deti počas besedy s autormi detských kníh Braňom Jobusom, Máriou Demitrovou, Emiré Khidayer a Bibianou Ondrejkovou.

Dnes sa hovorilo o detských knižkách. Vy máte na konte jednu, ktorej vydanie bola viac-menej náhoda?

Áno. Napísala som ju už veľmi dávno, trinásť rokov dozadu ako darček pre mamu. Až desať rokov na to bola vydaná, tiež za takých zvláštnych okolností, keď som ju objavila. Je to knižka o bryndzovníkoch - dvoch mužoch a jednej žene, pôvodne boli bezpohlavní, ale potom sa to nejako utriaslo. Spoločne chodia po miestach a pozorujú ľudí a pomáhajú im. Vždy večer si musia nájsť studené miestečko na spanie, aby sa do rána nepokazili. Pamätám si, ako som z tej knižky čítala aj deťom v tejto knižnici.

Vystupujete pred deťmi rada? Aké bolo detské publikum?

Tu je vždy dobré publikum a deti sú najlepšie publikum, pretože sú úprimné a "neondejú sa", čiže to nie je iba nejaké počúvanie zo slušnosti a keď ich to nebaví, tak to dajú najavo. Dost' to šetrí čas, že človek vie, na čom je. S deťmi je zábava a dá sa s nimi otvorene rozprávať o kadečom. Oni sú také akí sme my, jednoducho nám to hneď odzrkadlia. Keď sme autentickí, tak sú aj oni úprimné, keď špekulujeme, tak sa nemôžeme čudovať, že nám deti klamú a podobne.

Prísť medzi deti do Piešťan chcelo z Vašej strany nájsť si čas. Ako a čím je momentálne naplnený váš pracovný diár?

Môj diár je tak čudne naplnený, že je "furt" naplnený. Na jednej strane sa teším, že nemám jedno miesto, kam chodím a nemám jednu pracovnú dobu a že je to pestré, ale je to aktuálne celkom natlačené. Nechcem sa tváriť, že ako toho mám veľa, ale fakt je ten deň krátky. Človek vyrieši štyri, päť vecí a keď sa k tomu ešte presúva, ani nevie ako a je večer. Zajtra mám taký voľnejší deň, idem si len zacvičiť a potom idem na jednu besedu do Prievidze a do Bojníc, takže to beriem ako takú "oddychovku".

Tým, že idú Vianoce, tak treba aj v televízii nahrať všetko vopred, či už Chartshow alebo šou

Milujem Slovensko, rovnako v rozhlase a do toho sú ešte aj vianočné večierky. Človek tak trochu lieta, ale potom zas cez Vianoce bude sedieť doma a "čumieť do blba". (úsmev - pozn. red.)

Ako stíhate relaxovať? Hoci tvrdíte, že pri besedách si oddýchnete, predsa, vyžaduje si to mať zapnuté všetky mozgové závity.

Relaxovať sa snažím stále, takým nejakým mentálnym nastavením, nestresovať sa tým, že teraz mám prácu, moderovačku alebo trému. Skrátka ten relax mať ako kontinuálne polo-nastavenie, samozrejme pri práci treba mať bdelé relaxačné nastavenie a byť prítomný a používať všetky mozgové závity. No a potom mám relax úplne že "na hlupáka", keď pozerám moje obľúbené americké sitkomy. Mám ich nahraté na USB kľúči, púšťam si ich dookola a pri tom jem. Občas sa idem prejsť so psom a do sauny. To sú moje tri "naj" relaxy.